

Naar het park

SENNAE ZIT OP de achterbank van de auto. Voor zich ziet ze de donkere baard van papa en de roze shawl van mama. Naast zich ziet ze het strikje in het haar van Lina. Samen gaan ze een dagje naar het park.

Sennae gaat graag naar het park, ze kijkt graag naar de bloemen en de bomen. Samen met mama gezellig zitten in het kriebelende gras en tikkertje spelen met papa. Ook speelt ze graag met Lina, maar Lina kan geen tikkertje spelen want dan krijgt ze het heel benauwd. Uit het auto-raam ziet Sennae tussen de mooie witte wolken een dikke grijze wolk uit een fabriek komen. Daar krijgt Lina het ook heel benauwd van. Ze lacht even naar Lina en pakt haar dunne handje vast, Lina is haar allerbeste vriendin.

‘Ik ga roze bloemen zoeken mama’, zegt Sennae. ‘Dezelfde kleur als jouw shawl!’ Mama lacht en zegt: ‘Ik weet niet of er wel bloemen zijn in het park vandaag.’ Sennae denkt na. Geen bloemen in het park? ‘Dan ga ik de hoogste boom zoeken!’ zegt Sennae. ‘Een boom die net zo groot is als jij papa!’ Papa lacht en zegt: ‘Ik weet niet of er wel bomen zijn in het park vandaag.’ Sennae snapt er niets meer van. Geen bloemen en geen bomen? Naar wat voor park gaan we eigenlijk? vraagt Sennae zich af en ze kijkt Lina verward aan.

De autodeur gaat open, eindelijk zijn ze in het park! Sennae klimt de auto uit en WOOOEEEEIII al haar haren vliegen in het rond. Ze hoort een klein gilletje van Lina. ‘Ik waaide bijna weg!’ zegt Lina. ‘Maar ik kon haar opvangen!’ zegt papa. Sennae pakt Lina’s hand weer stevig vast en samen

kijken ze in het rond. Er zijn helemaal geen bomen in dit park. En ze zien ook geen mooie roze bloemen. Ze zien mama die haar shawl goed vasthoudt en papa die naar het water loopt. ‘Water?’ vraagt Sennae zich hardop af. ‘Maar we zouden toch naar het park gaan mama?’

‘Daar zijn we ook!’ antwoordt mama lachend. ‘We zijn in het windpark!’ Sennae en Lina kijken elkaar een beetje beteuterd aan. Een windpark, wat is dat nou weer?, denkt Sennae.

Ze kijkt naar het water en ze ziet de hoge golven. In de golven ziet ze ineens grote bomen staan. Bomen in het water? Dat kan toch niet? Ze kijkt nog eens goed. Het zijn geen bomen, maar wat zijn het dan wel? In het water ziet Sennae grote witte palen staan. En helemaal bovenaan die palen zitten molentjes. ‘Het zijn net hele grote bloemen!’ zegt Lina.

Papa neemt Sennae en Lina mee naar het water. ‘Dat zijn windmolens’, zegt papa. ‘En al deze windmolens samen zijn een

windpark!’ ‘Maar de wind is toch helemaal niet leuk om naar te kijken?’ zegt Sennae. ‘Ik kijk liever naar echte bloemen.’

‘Ik ook’, antwoordt papa. ‘Maar deze grote witte bloemen zorgen voor minder vervuiling van de lucht. Ze maken energie van wind, zonder de grijze wolken te maken waar Lina het benauwd van krijgt.’

‘Maar ze zijn niet mooi’, zucht Sennae verdrietig.

‘Ze zijn niet mooi nee’, antwoordt papa. ‘Maar ze zorgen er wel voor dat de wereld mooier blijft, zodat we nog veel langer van alle mooie bloemen en bomen kunnen genieten!’

‘En ik ook!’ zegt Lina.

